

Дня 13 червня 1945 р. пид. "перемисли І" квартирував в корчах між На-
конечням і а Чернильвою. Скоро з ними донесли розвідка, що гостинцем Яво-
рів - Краковець поїхано кінням авт сольмезиків в напрямку аракієця. Ви-
суща стішка повідомила, що завважила зелені ототи на їх шапках. Незабо-
ром прибігла зі села Н.І. дівчина і повідомила, що до села приїхало і при-
шло багато сольмезиків, одні з них заважарюють на пошівстві, а інші
роблять облогу.

Від нас на полудне яким 500-700 м. в напрямку Н.І. квартирував куц і
разом з ними пров. Ігул та Нестор. Н. дивився з ними звязок. Зелені стішки
не світанком під присілок Корчунок, Верхови та на роздоріжжя Розпуття го-
димно на вершину. Щойно на якої пів години прибігла стішка з Розпуття і по-
відомила, що в корчах на Розпутті і в кятах завважили сольмезиків, які
йдуть мабуть на заставі. Вскороті прибули друга і третя стішки, та пові-
домили, що на Корчунок і Верховині в томе сольмезики і роблять там облу-
гу. Вислано вдруге стішку, яка вже ані на Корчунок, ані на Верховину не
дійшла, а дійшовши до краю Рукієського ліса завважила на деревах сольме-
зичьких зорців. Зорці до самої стішки не стріляли, тільки все обсервували.
Про це стішка мене повідомила. Тимчасом я ставлю держу звязок з пров. Ін-
гулом.

З початку куц думав іти до кривки /головно пров. Нестор/, але опіс-
ня пр.І, на це не погодився і казав долучити до пид. та разом відступити
чи оборонитися. О год. 5-12 зисливо на одну стішку в напрямку Корчунок.
/Ліза і Свистуна/. /Стр. Ліс і Свистун, які пішли на стішку не долучили.
до дороги їх вже заважували сольмезики і вони скриниси до кривки, де
їх заступано і вони оба відстрілюючись, згинали. Стр. Свистун був з куца
Чернильви, та йшов на дерево, яким зоривий з північної і східної сто-
рони то в сіл Верховини і Розпуття. За кілька мінут прибігає між звязко-
виз від куца стр. Літрак та повідомляє, що сольмезики густою розстріль-
ною ідуть з Н.І., пр.І враз зі своїми стр. відсодується до нас. Рівночасно
прибігає дівчина і повідомляє, що до Рукієського ліса пішло багато соль-
мезиків, а чернильською дорогою поїхали автоматами чотирьох машин. /гул мо-
торів ми скоріше чули/. Якійсь відсодується до студенця, а відтак на схід
від Чернильви через присілки в полігон. до Рукієського ліса я відсодува-
тися не хотів, бо сподівався там сильніших застав. Зрештою сам ліс в рід-
ким і малим, так, що нас легко можуть тамтуди гонити і зорозово переби-
ти.. А ідучи там де зороз нас не сподіється, нам буде легше пророзитися.
Так і сталося. Перед год. 10-ю ми вже відступили на край студенця та я за-
держав пид. вислав стр. Ліну і Бориса аж на саму дорогу на Розпуття про-
вірити, а сам обсервував через далековид цілу дорогу. Коли стішка відійшла
під дорогу, я завважив як з корчі, які в цей час, зсодулось два
сольмезики. Стішка їх бачити не могла, бо майже цілий час відходила ухль-
цем, що поєзучи. Щойно коли стр. Ліна вис, дуєся з кята під дорогу, зва-
одна стріла і вони оба зирналися та майже бігом заєздували. Прозвистав
там туди було нас не загінало, бо сольмезичькі становиди були на горі, а
ми якщо б були змітали з корчі нас мали на на полоні. Від нас на північ
були другі корчі, попри які проходить ця сама дорога, а відхід до дороги
в кінтій кятами і цілий час з горі, а сольмезики хоча є і там, то будуть
напівно в тірному положенні як ми. Тому вибрав цей другий напрям і на-
казував розвивати розстрільну, загастрити гранати та приготуватися до ата-
ки. Підходити кажу бородань. Коли все було готове, команду згешед і
всі хвилюм підбігаючи посудулись за мною. Я не помилюсь; як тільки ми
показалися на дорогі сольмезики почали стріляти, але було загінано. Ми
заєздило до них відійшли і з криком "слава" шарули по них зі всіх ав-
томатів /а мали ми 10 кулеметів і ок. 10 автоматів, решта кріса. Всіх
нас було 34/. Від несподіванки і такого сильного вогню сольмезики мусі-
ли податися. На відоті за ними в корчі полетіло де кілька гранат. Щоб
не дати їм опамататися наказував грати за ними вперед. Майже половина з
них зваля, а решта малево рвала, дико ривучи. В погоні мої стрільці мі-

лизи з більшовиками. Інше рукопашний бій. Корчіз не було багато, яких
10-150 м. Зараз за корчами була друга більшовицька застава, яка хотіла
оставити нам опір. Однак побачивши своїх воїнів з гранатиком. Не зна-
ючи, що робитися і нас спочатку не пізнали, бо ми були також в совітських
ундирках. Виявляло так, що всі втікають /значить більшовики і ми/, то-
му більшовицька застава не стріляла. Коли зорієнтувалася в чому справа
нас розрізняли, ми знову кинулися на них з окликом "слава" та "гура" і
они не думає то мали час по нас стріляти, бо ми вже були між ними і бара-
танним вогнем на коротку відстань їх кільканаліцять штук поклали, а решта
була змушена втікати. Щоби не задержуватися на відкритому терені наказує
бігом "назад" до слідуючих корчів. Щойно тут ми звільняє, але задер-
атись не дозволяв. Корчі тоді не великі і ми підігнали їх швидко на по-
я в напрямку прибілка Новики. Тут на полі не задержувались уніорядкову
од е ромо. Вперед висилає перший і другий рій /наші вояки/, зад обов-
язує четвертий рій, праве крило третій рій, а ліве зум. Зі задю покласть,
о стр. вертуз і чутай ранені, надасть санітаря. Однак санітаря нема, са-
нітар стріко впає. Наказує стр. шумові і Утлякові забрати тинко раненого
розривної кулі по обидвох ногах стр. вертуза. Коли його наорали і пове-
ли до Чернявця /в полудневу частину/, та сховали до країнки, де зроби-
ли перевязку. В міжасі це в корчах зівстав ранений в груди молодий стр-
ухар. Маючи він тільки одну німецьку ядєну гранату просить стр. Черно-
ти гранати, бо його була неевна. Цей балабана його виконав. І дійсно як
ми були вже на полях, почули за собою вибух поларованої гранати. Не стрі-
льць Кухар розірвався і збіє ще більшовика. Ми ними тнали більшовики ди-
ю ревути та стріляючи. Ввесь час четвертий та третій рій і кум відстрі-
лювалися та не підпускали їх близько себе. Так вислідуючи ми підішли
на горб від фінляндком Новики. Фінляндком було видно як на долоні, від нас
був відстанням не далше як 600 м. Видова фінляндку я завважила чорні плями,
через далеківці пізнав, що це більшовицька розстріляна. Змівлю напрям бі-
гом в ліве. На третя більшовицька застава бачути, що ми зорієнтувалися,
юби нас не випустити стали нас забігати з переду. Однак ми вже виріш-
илися з ними і тільки перестрілювалися з ними першим, третім а відтак чет-
вертим рої. Ми їм вимкнулися та оставили по задю. Тепер я зазнав, що пр.
і нема кодо мене, добачив я його біля четвертого рою. Задержуюся та зду-
маючого. Коли я з ним зрієнявся, думав, що він ранений, виглядає на пів
притомного, та це неправда, він тільки сильно замігся. Його слабе здоро-
в'я не могло дорізати молодий здоровий стрілецьким організмом. Просив
мене, що би його в разі ранення не оставити, а застріляти. Я взяв його
за руку та потягнув за собою до переду. Це трохи зробило йому полегшу і
ми відомилися знід куль. Далше дав йому двох стр., яким наказує, що голо-
вор за вровітника відновідає. Один з них бере його ш. Пр. скинув бляз-
ду, а кричу, щоби заложив, бо можуть його через білу сорочку поцілити.
Далше він ввесь час держиться мене.

Підійшовши ще трохи завважую з права фіру з чотирьом більшовиками і
максимум. Знуть це сили. Що би не загорювати нам дороту з переду на-
куз кулеметчикові перфенкові стріляти по фірі. Він з першого рою відбі-
гає в право яких 100 м. і одасю довгою серією воєває коні і 6-х більшо-
вників, 4-тий зіскокдає з фіри і по-ачкував. Переченюх завдання виконав і
вернувся на своє місце. Дорога перед нами являється вільна. Та незабаром
з ліва від с Чернявця ми завважили між ітами цінний ряд більшовицьких
гонов, які бігли до нас. Знову зміняємо напрям дело в право та наказує від-
чиняти сильний вогонь. Кум і другий рій воєисався. Більшовиків таки за-
вважили вдаржано. Ми використовуємо це і бігом відновідаємо та оставля-
мо їх по задю. На частя це в горбок нас дало від них тепер заслояє. Най-
краще в четвертому рої. Рой. Код держиться дуже і стр. своїй держить
і порядку також. Щоби йому не змарало амуніції висилає другий рій в ро-
думом на поміч. Посиливши силу вогню примушено більшовиків держати при-
личу відновіду віддає. Найгірше докучає спека. По дорозі нема ціло а-
ні краплини води. Це нас страшенно мучить і унеможливає скорий відступ.
Стрільці вже деякі були змушені кинути чоботи, бо взутю було дуже тяжко
відступати. Приходимо до прис. Батоги. Колий маючи дозвіл за зоду, цин

з чого міг з ведра, кменами, з шапки, з стр. думав навіть з черевика / він черевиків ніс у руках/.

Через присілок большевики щось здержалися і на яких 10 хвилин стріляючи устали. Та як тільки ми минули хату, стрілянина з боків почалась на ново. Большевики одні здержалися, а другі думали оточувати нас з присілку. Далше ми відступали до присілка ковалі. В половині дороги большевики нас стали доганяти. Пр. і дають робити оборону, але я не слухав і наказую їти далше вперед, бо кожна одна страчена хвилина засуджує нас на повну загибель. Большевики хочуть тільки цього, щоб атакувати біл. по силі ворожого вогню завважує, що їх меншає. Переходимо через присілок ковалі, Дачки і Пісоцькі. Ворог слабає і ми віддаляємося все далше і далше, як стрілянина устала цілком. Тут стр. вистріла кілька разів дістає коня і подає пр. Ігудосі. Большевики були змушені на кожному присілку здержуватися і робити обшук, цього я сподівався скоріше і так воно сталося. Далше ми вже без стріли відходились попри прис. Антонішки через Роравець. Переходимо поміж березинами а загалом до Лавдівського лісу, який лучиться в помігоні. В лісі заряджує відпочинок. Починає так тривало перемученням, що покотом лягає на землю. Тимчасом вислизає стежу від гостинця Яворіє - немирів, щоб перевірити, чи там часом нема застав. Перекази стежа повідомля, що все спокійно. Стає налати дощ і позиміло. Поволі підходимо під гостинець, через сам гостинець перескочили огнем і зараз таки в лісі відпочиваємо. Я пішов до хати, яка є на роздоріжжі, що їде на Завадіє. Організував там один хліб і три км. сира. Цим всі поділилися, а перекусивши стали відправлятися далше. В тім почули стріли на гостинці, прийшла стінка і повідомля, що нашим слідом в лісі йдуть большевики. Це було перед вечером і не думав то ми собі з нас що робили. Стрілецьким рядком ми подалися на схід, а відтак спрямували на полудне і аж ніччю прийшли на Батори під ягіє Старий. Тут обшукалися та над ранком пішли до ліса.

Наші втрати: 3-ох воїтів, один стр. кулеметчик Лорке пропав без вісти. Чотирьох ранених, двох з вед а двох з кудя. Ранені виводили.

В бою відзначилися хоробрістю рос. Дон, Спартак та Крук. Стрільці: Перченко, Шум, Угляр, Голуб / з охорони пр. І. /, Кухар та Іліна.

Нам всі ми скинули чероти, але зброї наї амуніції не кинув ніхто. І живий також не знався.

Большевиків в бою знало 33. Ранених возили автом. аж до вечора безперервно до Львова. Люди нарахували кільканадцять авт.

Причини облоги.

Починає в липні 1943 ми довідалися від внутрішнього тріля і його брата Штара /Крізь був тоді прийнятий до нед/, що наш постій всинає коїнь. О-бох їх зліквідувало.

Стрілянина вся тривала майже чотирі години.

Крізьку до якої хотів піти кун, большевики знайшли і вимінували.

В залізні брало участь 3,000 большевиків.

Л і к в і д а н і я с т а н и ц і "Істрибітелів" в задові 3.1.45 р.

По наказу к-ра 7. наш пол має зліквідувати станцію Істрибітелів в с. Завадіє, Немирівського р-ну. Осло Завадіє було знові опановане большевиками. Треба було вибити його большевикам з рук, а це можна було досягти лиш тоді, коли б не стало з селі Істрибітелів. Тому ми вирішили їх зліквідувати вночі з 30/12 грудня 1943 р.

В день 30.12.43 ми заквартирували на н.с. будинок під Завадієм. Через день обговорили план. Чоту мали ми розділити. Один рік має зробити заставу від находу, а два рої вийти в полудня і ніколом оточити будинок Істрибітелів та зайняти становща на горбку. а-р І як терміновий має іти з першим роєм і по тіженько з двома стрільцями мінерджиками підложити міну під будинок та вимінувати. Якщо б хтось з Істрибітелів пробував вті-

ти ми то а другий і третій рік мали стріляти. Коли б істріжівці впровадили відстрілюватися, то ми мали запланувати купити запалати оудинок як такі зліквідувати.

Поступлено по плану. О год. 1-й ми вже попри церкву підійшли близь будинку істріжівців. Тут з-під церкви розійшлися. А-р Лобода з переходом дороги і заняв умовлене становище. Я а двома роями окружив другі сторони дороги будинок і ми позаятали. На дорогу б право і ліво вказано наставив /обезпечення/. - Всюди тиша, сосани не брешуть, село мить. Тільки в будинку істріжівців рух, гамір, стіжковий переходять попри незаслонене вікно і час-до-часу поклинає. Істріжівці в хаті почали різати прося, другі дось по російськи співали. Це уможливило підхід к-ві і під будинок. Ми все це бачимо. Один істріжівць вийшов, дось поговорив зі стіжковим і вийшов за будинок. Незабаром вертає зі снопом соломи і о-жидка входять до сіней, галаскають. Коли хвилину для нас стає роком. да-мо на виходу міни...

Нараз блеск і гук міни, комний притиснувся до землі, а гори посипались по нас відлунки дахівки і дерева. Все заніміло. Соіх засліпило. Наклауо ракет, і дві білі ракети освітили все. Міна вирвала цілу стіну і поло-на будинок похилилась, з хати істріжівці хотіли втікати. Вогонь. і всі буди з кулеметів по будинкові. Перервуть вогонь.

Істріжів істріжівць вистрілив. вогонь. і вноу посипалось кілька се-рив з кулеметів і затихло.

В тім один рік Лобода почав стріляти і вийшов затихло. Посипало до нас звязкового і наму, до ми підходимо до будинку, нехай не стріляє. звяз-ний повернувся і повідомив, що нахав виконав. Тарев нахаву другому ро- /крука/ звийти в будинок. Розстрілянов стріляці сходять з горбка на-росту і підходять під будинок. Рой, крук вийшов до середини і поставив сходів двох ліва істріжівців. Двох було вбитих, одного воя стр. з-амка, а другого третій рік. одбоуто і шм, - шм і ю крісів. Снадено: вміщення істріжівців, сінраду, клус, молочарю і кооперативу; все це виступає в двох великих будинках. По підпаленні будинків зарано зі со-во обох істріжівців та вийшлись в полігон. Тут переведено в ними слін-ство і одного з них зліквідовано, а другого доставив від нього матеріали, звільнено. Страт своїх не було. завдання виконано.

Т и ч к а 14.3.1945 р. під с Санники, Судово-Виненського р-ну.

Відділ "Переможців".

Відчас розшу від "Переможців" під ком.а-ра Сяна закватуруван на донь-ривни 45 р. в селі Санники, Судово-Виненського р-ну. Було дві чоти- "і" і "і". Ми заняли хати за річкою. По полудні приїхав з поля я-ль жінка і повідомила нас, що зі східної сторони гостинцем ідуть істрі-ітелі і большевики. Пред тим до села приїхало два авта по барасом, на-них около 10 большевиків.

Виснава в ноче дітяну на розвідку. Мім тим стр. велик передягся в спід-няно і хустку, ваяв на плечі міни і вийшов на горо. Стає біля кулки гноу та став зото розкопувати і обсервувати большевиків. одоротці верну і повідомив, що з ліска иде около 30-40 большевиків і істріжівців. Пора-дивавсь з а-ром Сяном вирішимо прийняти сім. Ілюбою дорогою визитав пер-ший рік під ком.рою. Спартана, який має дігти до широкої дороги, ама иде-в пл.сходу на пів.захід, а сидитя розом попри цю дорогу зайти большеви-ків зі заду. Другий і третій рік під ком.рою. Крука і малина висилим через-до до села. Вони мають вярзати оба авта та приїхати до нас /самі по-тери/. Далше вони мали перейти в другий кінець села і на большевики пі-діють привітати їх вогнем. Становища мали заняти в другій глибокій до-воі. Я з четвертим роєм /дона/ держу звязок між Спартаном і Круком та-у на другий кінець хат і на горбочку займаю становища так, що бачу і-Спартана і Крука. А-р Сян зі своєю зотою ликається при арештованих сек-

109

сотам та з резерві.

Спартак і його товариші завважили Спартак і між ними почалась перестрілка, щоб Спартаківі дати поміч ми відчинили вогонь. Тимчасом Спартак вразив до не- не гірше в повідомленням, що зі Судової вишні іде тинкетка.

Не маючи протитанкової зброї наказую партизани відступати за глибоку дорогу /на захід/. До кінця висхідної топи зняжкового, доби відступався. Сам добуваю до я-ра Сяна і разом зсі відступаємо до ліса під Радичівці.

Мы трывали до 4 ч., почасая о пол. 2,30. Волышевики мали двоу ранених.
мы вступили оба в аслах врат.

Він під явором в дні з березня 1940 р. вид. "Червоний"

Неділя 24 березня 1943 р.

На день ми заквартирували на привілку гди біли с Норудна. Сараз рино
стемі вернула з під прис. тратна і повідомила, що ок. 30 большевиків з
дротами в зеленіх стоках пішли на арис. Лодвіну. Зарядку гостра ноготів-
ли. Визнав малу дівчину на розвідку. Лісчина скоро не мучася та сказала,
що на Тратні большевики вже шумять. Тому ми вищоуємося до ліса під "пло-
щадку" /? блоків-жарарміє. Від плашки не данше як 1,5 км. / і зашти-
роуємо. Жили ми в густу культуру та залягли одною ліній. Озвначились
тільки стінками, бо ліс рідкий і стемі можуть заважати. Так пересиділи
ми до год. 1,30, докоча було спокійно. Нараз привіт стілковий стр. пер-
ек та повідомив, що муть большевики. Рівночасно ми пошули арис. боль-
шевиків зі сходу і заходу. Я не еснє не добре приготувати всіх, як на про-
ти мене вишов большевик опрарничий. Я його завважив першим і скрився в
право за корч, підпустив близько і двома сертями вбив. Права відлізав-
ся другим "Я перевіряю - не стріляй", він думав, що це стріляє його това-
риш. І його я вбив одною сертєю. Тепер перед нами /на сході/ заревіли дів-
чиди голосом большевини. Я скомандував за мною, влізед, і всі посузулись
до переду. Я був на правому крилі:

А тимчасом за наше діло криво, на якому був к-р Лосода жалівся знову болшевицька стега зі задю. Він зорієнтувався і цю стега злікипнував /2-х болшевицькі/, та пішов з одним роєм на схід, бо думав, що нас болшевицьки заатакували зі сходу. І так ми без порозуміння розділялися. Один рій пішов за мною, а другий з к-ром Лосодом. Чезабаром к-р Лосода стрівнувся на лінії /просіці/ з болшевицькими та рішучим ударом перебивається через них і з роєм виходять ціло. Відзначився стр. хушак і Остап, вони на близьку віддаць вбили 3-х болшевицькіх і промстали дорогу для ретти. За бою це на лінії кинула диму гранату. Та зробили велике кілько витопалися в ріки /ліс/, та там пересиділи до вечора. Вони заорали одно шім, ретти збоєт забрати не було часу.

На мікрорік налетів ще один більшовик, якого вони стріляли з кулемета. Він загорнувся вправо під край ліса, а не подаючи нікого Віталі Пасовизьком в напрямку с. Н.І. над річку шлю. Та вода велика, а показують ти на міст. На місті не було нікого. Дізнавсь село селом і в напрямку м. Яворова /має і ян/ мімо цього, що в школі на Н.І. кватирував гарнізон 80 більшовиків, а відтак потоком аж до Гунізьського ліса. Він всі виїхав ціло.

Вольовники мали 3 бонтях, в тому один лейтенант, заступник сафальника
армію в порудні.

...только не знали люди ни поділяю, думали, що ми мусимо десь там в лі-
сі під плахадом бути і до сечора зробили це сонідну роботу, але крім
своїх трупів не знашли нікого. Заріз навколо засьлюкували ліс і люди на
кладках і поетах порозини засідки. К-р Лобода з другим росом мусіло іти на
нахонечне і в орід пошло.